

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 L.
» četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo
leto 35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 36

V Gorici, v sredo 6. maja 1925.

Leto VIII.

Nežrkanirana pisma se
ne sprejemajo. Oglaš
se računa po dogo-
voru in se plačajo v na-
prej. List izdaja kon-
sorcijski.
»GORIŠKE STRAŽE«
Tisk Zadruga tiskarne
v Gorici, Riva Piazzut-
ta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5,
— (prej Scuole). —

Brezvestni pisuni.

Nekateri časniki, med njimi prvači »Il giornale del Friuli«, priobčujejo v zadnjem času zopet prav pogoste napade na Slovence. Izberejo si po navadi kakega duhovnika ali učitelja in ga naslikajo pred italijansko javnostjo za groznega sovražnika Italije, ki hujska ljudstvo proti državi in dela propagando za Jugoslavijo in Avstrijo. Mnogi ljudje se čudijo, da mi na te napade ne odgovarjamo in lepo molčimo, kakor da bi nas hvalili.

To delamo namenoma in dosledno, ker so vsi taki napadi neresni in smešni in naš prav nič ne razburjajo. Slišimo jih že leta in leta in vedno se ponavlja ista pesem o slovenskem ljudstvu, ki je sovražno državi in italijanstvu.

Stara pesem, katera preseda že tudi Italijanom bolj brihtnega razuma! Opozarjamo pa kljub temu gospoda prefekta in vse odgovorne oblasti na brezvestno pisarjenje tega časopisja, ki ogromno škoduje državi in prebivalstvu.

Kakšne uspehe naj rodi neprestano lažkomiselno blatenje slovenskega ljudstva?

Kaj naj si mislijo različni italijanski uradniki na sodnih, davkarijah in podprefekturah o ljudstvu, med katerim žive, ako berejo v italijanskem časopisju dan za dnem, da so Slovenci nasprotniki države in sovražniki Italije? Kako vpliva taka pisava na italijanske orožnike po deželi? S časom se mora v njih vkoreniniti prepričanje, da žive med samimi sovražniki, s katerimi je treba seveda temu primerno občeati. Orožniki in uradniki so ljudje iz mesa in krvi in MORAJO sčasoma zamrziti naše ljudstvo, ako ne slišijo v italijanskem časopisju o njem nikdar dobre besede. Slovenščine ne razumejo in slovenskih časnikov ne berejo in tako so njihova edina dušna hrana tisti brezvestni, hujskaški in nesramni članki, ki jih priobčuje italijansko časopisje proti Slovincem. Neizogibno je torej, da mora večina italijanskega uradništva in orožništva polagoma zasovražiti narod, med katerim živi in deluje. Kakšna uprava naj se razvije v naših krajih, ako gledajo uradniki in orožniki na ljudstvo s sovražnim srcem?

Gospodu prefektu stavimo samo to vprašanje.

Naj o tem premišljuje in priti mora nujno do zaključka, da ga ni večjega škodljivca v naši deželi, kakor so nekateri časniki iz Vidma. Pod zastavo patriotizma in čistega italijanstva zastrupljajo razmere v pokrajini, hujskajo uradništvo in orožnike proti ljudstvu, vnučujejo vsako dobro in pošteno upravo in škodujejo tako državi.

Neobhodno potrebno bi bilo, da bi se tem brezvestnim pisunom, ki pošiljajo hujskajoče dopise v Videm, ostrigle peruti.

Ali je res že dovoljeno vsakemu frkočinu, da opusje pred italijansko javnostjo slovensko ljudstvo z najbolj neumnimi očitki protidržavnosti?

Odgovorni zastopniki države bi morali narediti tem sramotnim razmeram konec in poklicati te gospode na odgovornost.

Nikdar ne boste imeli v deželi reda in miru in tudi ne dobre uprave, dokler boste gledali na slovensko prebivalstvo kot na sovražnika.

Kaj se godi po svetu?

Bratomorno klanje na Bolgarskem ni še končano. Odkar je »Goriška Straža« pisala o pobunah in umorih v Bolgariji, so se v tej nesrečni deželi ponovili še mnogi krvavi dogodki. Dan za dnem so poročali časopisi, da je bolgarska policija zasačila različna skrivališča upornikov, ki so metali bombe in streljali na vojaštvo, dokler niso obležali mrtvi v obupnem boju za svobodo. Nele v Sofiji, temveč v številnih drugih mestih in vaseh Bolgarije so se dvignili kmetje in delavci z orožjem proti vladi, a so končno omagali in se zrušili v mlaki krvi. Vlada gospoda Cankova je spravila na noge vse vojaštvo, kar ga ima, prograsila je v državi obsedno stanje, ustanovila preki sod in nastopila proti upornim kmetom in delavcem z vojaško silo, toda še danes ne moremo reči, da je popolnoma premagala in ukrotila uporno prebivalstvo. Trdovraten in ljut odpor bolgarskih ustanov napolnjuje z začudenjem vso Evropo.

Vzroki bolgarskega upora.

Vsi povprašujejo, kaj je vzrok krvavih uporov na Bolgarskem. Gospod Cankov razglasa na vse štiri strani sveta, da so ruski komunisti zanetili v njegovi državi revolucijo in kliče zapadne države na pomoč proti boljševiški nevarnosti. Vsakemu, kdor ga hoče poslušati, pripoveduje, da je postala njegova vlada žrtev krvoločnih komunistov iz Moskve, da je torej poburila prišla od zunaj, da je bila umetno organizirana z ruskim denarjem. On in njegovi prijatelji so pa seveda nedolžni, čisti so ko jagnjeta, in zato obračajo svoje pobožne oči na zapad, proseč tuje pomoči.

Vse kapitalistično časopisje v naši deželi in v ostalih državah Evrope se je postavilo na stran Cankova in ga odločno zagovarja.

Mi smo drugega mnenja. Bolgarska vstaja ni nikaka boljševiška nakan, prenešana iz Moskve na Balkan, temveč je nastala sama od sebe iz bolgarskih kmetijskih množic, ki so bile obupane in potlačene od krvave strahovlade gospoda Cankova.

Proti vojnim krivcem.

Da bodo čitatelji »Goriške Straže« dobro poučeni o vzrokih bolgarske vstaje, posežemo malo globlje. To moramo storiti radi tega, ker so Bolgari naši bratje in ker morajo Slovenci s srcem zasledovati vse dogodke, ki pretresajo jugoslovanski rod Bolgarov.

Ko je umorjeni Stambolijski prišel na vlado, je začel z odločno politiko proti vsem vojnim krivcem. Stambolijski je bil namreč že leta 1914. protivnik Nemčije in Avstrije in se je z vsemi silami upiral, da bi Bolgari padli v hrbet bratski Srbiji. On je zahteval ravno nasprotno: Bolgarija naj Srbom pomaga, naj se z njimi združi in naj se zato prikloni antanti, kjer je bila tudi slovanska Rusija. Radi tega svojega prepričanja je predsedel Stambolijski štiri leta v ječi. Bolgarija je pa s svojim nemškim kraljem Ferdinandom udarila z Nemčijo, toda leta 1918. se je pognila v strašno nesrečo. Neizrecno gorje se je zlilo nad bolgarski narod. Tedaj je prišel Stambolijski iz ječe in se polastil vlade. Poklical je na odgovor vojne krivce in jim naložil dolžnost, da plačajo vojno odškodnino antanti, izdal je stroge zakone proti vojnim dobičkarjem in jih prisilil, da spraznijo nekoliko svoje zlate mošnjičke. Stambolijskijevo načelo je bilo zelo eno-

stavno: kdor se je med vojno bogatil in debelil med tem, ko so drugi krvaveli v strelskih jarkih, ta naj plača. S tako davčno politiko se je Stambolijski strašno osovražil pri vseh industrijskih in trgovskih kapitalistih, ki so škripali z zobmi od jeze.

Zemlja kmetom.

Nadalje je Stambolijski izvedel na Bolgarskem agrarno reformo, kar je razkačilo kmetijske magnate. Stambolijski je izdal zakon, ki je določal, koliko zemlje sme biti v rokah ene družine. Kdor je imel zemlje preveč, ta jo je moral odstopiti revnim kmetom, ki so bili brez nje. Stambolijski je hotel ustvariti na Bolgarskem male in srednje kmete in odpraviti veleposestniški kapitalizem. Kmetstvo prebivalstvo se je navdušeno oklenilo Stambolijskijevega programa in podpiralo z vsem srcem novo politiko. Zato je pa divjala zemljiška gospoda in čakala trenutka, da se maščuje.

Proti novi vojni.

Stambolijski je spoznal, da je bolgarski kmet izčrpan in izmučen od dolgih vojen in da si želi miru. Zato je bil hud nasprotnik vseh tistih, ki so pridivali novo vojno proti Jugoslaviji radi Makedonije. Stambolijski je hotel živeti v prijaznosti z vsemi sosedmi, posebno pa s Srbi. Izdelal je celo načrt, po katerem naj bi se Bolgarija združila s Srbijo v skupni državi, v kateri bi Makedonija uživala politično avtonomijo. Tako bi se bilo rešilo mirnim potom makedonsko vprašanje. Stambolijski je nastopil ostro proti organizacijam »makedonstvujuših«, ki so z oboroženimi krđeli kalili mir na jugoslovanski meji in vpadali pogostoma na makedonsko ozemlje. Tako se je obsovalil Stambolijski tudi pri makedonskih iredentistih in pri vseh generalih in militaristih, ki so iz sovraštva do Srbov pripravljali novo vojno.

Kaj se je zgodilo po Stambolijskijem padcu?

Združeni makedonski iredentisti, častniki, vojni dobičkarji in agrarni kapitalisti so v juniju 1923. napravili prevrat, umorili Stambolijskega in se polastili vlade. Na mah je bila preklicana agrarna reforma in zemljiška gospoda se je vrnila na stara veleposetva. Toda kmetje niso le zgubili zemlje, temveč so morali nositi skoro vsa davčna bremena v državi. Cankov je hotel odškodovati in nagraditi bogataše in zato je navalil vso težo davkov na kmetstva pleča. Ravnotako trdo je prijel delavstvo, kateremu je prepovedal stavkanje in mu zabranil sleherno agitacijo proti podjetnikom. Za industrijske in trgovske kapitaliste in za zemljiško gospodo so prišli lepi časi.

Zločini bolgarskega fašizma.

Tem bolj žalostna je pa postala usoda bolgarskega kmeta in delavca, ki tvorita ogromno večino bolgarskega naroda. Strašna nezadovoljnost večine je begala Cankova in ga spravila na pot nasilja. Da bi se ohranil na vladi, je začel preganjati nasprotno stranke z železnim pestjo. Zadušil je svobodo časnikov, zabranil vsak shod, poklical vojaštvo na deželo in izročil generalom skrb za javni red. Izdan je bil zakon o »zaščiti države«, kakor ga ne pozna nobena država v Evropi. Naimanjša agitacija proti vladi se kaznuje kot prestopok proti državi in policija sme ob vsaki uri, tudi ponoči, v hiše državljanov in odganjati ljudi v zapor brez sodnikovega dovoljenja.

»Bodo gotovo aretirali mrliča.«

Razentega je dal Cankov organizirati napadalne fašistovske oddelke, ki so na skrit migljaj vlade pretepali in morili najbolj ugledne in nevarne politične nasprotnike. Že zadnjič smo poročali, da je bilo pod Cankovo vlado umorjenih nič manj kot 17 državljanov poslancev. Zločini, s katerimi se je umazal krvavi Cankov, so tako ognusni, da se vsak pošten človek trese od ogorčenja. Pomislite samo, da je bilo meseca januarja, torej pred vstajo, umorjenih skrivaj približno 150 ljudi. Vlada je dala orožnikom ukaz, da ne sme napadalcev in morilcev nikdar aretirati! Ko se je zgodil nov politični umor, tedaj je bolgarska javnost že znala, da bodo krivci prosti vsake kazni. In ljudje so navadno vzklkali: »Bodo gotovo aretirali mrliča!« Ta vzklik je postal na Bolgarskem naroden pregovor.

Angleški konservativni dnevnik »Times«, časnik odločno protikomunističnega mišljenja je pisal že davno pred vstajo: »Na Bolgarskem je ubijanje političnih nasprotnikov postala vsakodnevna vladna navada.«

Kdor rabi meč...

Kdo bi se torej čudil, da je bolgarsko ljudstvo prišlo v obup in seglo po sredstvih obupanih narodov. Ko je bolgarsko ljudstvo videlo, da ni nikjer pravice in postave, se je hotelo s silo osvoboditi svojih krvavih zatiralcev. Cankov je pridigal kri in kri je oblila končno njega in njegovo stranko. Umorov in atentatov ne moremo zagovarjati in jih odločno obsodimo, toda bolgarska vstaja je glasen opomin vsem tlačiteljem in tringom, ki s krivico in nasiljem vladajo narodom.

Bolgarska vstaja ni bila nikaka komunistična spletko iz Moskve, temveč obupni izbruh preganjanega bolgarskega ljudstva, predvsem kmetov, ki hočejo svojo zemljo in hrepene po pravici in zakonitosti v svoji domovini. Dokler se ne zruši Cankov režim nasilja, ne bo miru in reda na Bolgarskem.

DNEVNE VESTI.

Izjava.

Z ozirom na članek, ki ga je priobčil ugledni odbor »Dramatičnega društva v Gorici« v dnevniku »Edinost« dne 3. 5. 1925. in v katerem je omenjeni odbor trdil, da so uredniki »Goriške Straže« gospodarji Katoliške knjigarne v Gorici in da se brošura »Vdova Rošlinka« prodaja v omenjeni knjigarni, se čuti podpisani odbor dolžnega, da resnici na ljubo izjavi sledeče:

1. Nobeden izmed urednikov »Goriške Straže« ni niti lastnik niti so-lastnik Katoliške knjigarne, temveč je le-ta popolnoma samostojno, neodvisno podjetje, ki je del zadruge »Katoliškega tiskovnega društva«, ki je zopet povsem neodvisno od omenjenega časnika.

2. Knjigarna je prejela veliko število knjig, med njimi tudi »Vdovo Rošlinko«, in sicer 10 izvodov, od katerih je par prodala. Kakor hitro je odbor izvedel, da se v knjigarni pro-

daja ta nemoralna knjiga, je dal po svojem tajniku telefonično nalog poslovoilstvu knjigarne, naj se knjiga takoj odtegne prometu. Naša zadruška stoji že od vsega začetka na stališču, da je treba naše ljudstvo, boreče se za svoj narodni obstanek ne kvariti, temveč moralno dvigati.

Katoliško tiskovno društvo v Gorici.

Gorica, 5. majnika 1925.

Mons. Ig. Valentinčič.

Za izseljence.

V Ljubljani je društvo »Dobrodelnost« prevzelo skrb za izseljence. Zato bo društvo »Dobrodelnost« skušalo organizirati skrbstvo za nje. Začelo je izdajati list »Naš zvon«, ki se bo razpošiljal izseljencem, da jih ohranimo veri, domovini in svojemu narodu. Da se bo pa moglo to izvesti, je treba zlasti statistike in točnih naslovov važnejših naših izseljencev. Na temelju te statistike se bo izdal *izseljeniški almanah*. Zato prosimo župne urade, da bi vsak v svoji župniji zbral do konca maja t. l. sledeče podatke:

1. Koliko je župljanov odsotnih?
2. V kateri državi in pokrajini se nahajajo?
3. Imena važnejših izseljencev, ki se odlikujejo po svoji izobrazbi in društvenem položaju n. pr. duhovnikov, trgovcev, industrijcev itd. in da bi vse te podatke poslali društvu »Dobrodelnost« v Ljubljani. Poljanski nasip 10 vsaj do 15. junija t. l.

Naše sožalje.

V Trstu je umrla po daljšem bolehanju gđc. Ljudmila Vouk iz znane in spoštovane Voukove družine. Pokojnica je bila sestra g. učitelja in pisatelja Ivana Vouka, kateremu izrekamo še posebej iskreno sožalje.

Poroka.

Novi goriški podprefekt marchese di Suni se je dne 29. m. m. poročil v Turinu z grofico Kristino Rogeri di Villanova, hčerko italijanskega diplomata.

Odkrita in poštena beseda

Že parkrat smo poročali, kako mislijo o vladni politiki napram narodnim manjšinam resni in pošteni italijanski možje. Obsojajo tisto politiko, ki hoče vse državljanke, ki niso italijanskega rodu, kar čez noč raznaroditi; zavračajo politiko, ki dela v nasprotju z vsemi naravnimi zakoni in hoče vničiti to, kar nosi vsak posameznik globoko vsajeno v srce: čut skupnosti z vsemi, ki govore z njim isti jezik in ki se čutijo člane iste zajednice, istega naroda.

Eden izmed voditeljev italijanske ljudske stranke princ Rufo Ruffo je pred nekaj dnevi izjavil dunajskim novinarjem, ko so ga vprašali, kaj misli o nemški manjšini na južnem Tirolskem to-le: »Smatram za važno dolžnost vsake vlade, da globoko spoštuje jezik, navade in občinsko samoupravo tujerodnega naroda v nje-nem ozemlju. Italijanska ljudska stranka se bo zato vedno potegovala z vsemi sredstvi. Tudi se ne sme zamenjavati v tej točki mišljenja vsega italijanskega ljudstva z mišljenjem pristašev ene stranke.«

Kako jasno se ločuje te besede od nasilnega nacionalizma različnih oblastnikov, ki jih je vlada v zmoti pošiljala med naše ljudi. Vlada sama pa bo morala, če hoče varovati ugled in poštenje kulturne Italije, poslati skozi vrata vse one majhne slovenske podajače, ki so plazili po trebuhu pred onimi oblastniki. Le s tem si bo utrdila veljavo med slovenskimi državljani!

Za prvi maj.

Vlada se je strašno bala, da bi prvi dan lepega majnika prinesel nesrečo čez Italijo. Po vseh mestih so vso noč pred prvim krožili močni oddelki milice in karabinerjev. Zjutraj so pa začeli z aretacijami: V Neapelju so aretirali kar 110 oseb, v Trstu baje čez 200, v Firenzi, Milanu in drugod kar cele množice. Kakor po-

ročajo nezapljenjeni listi so razbili tudi sedež unitarske stranke v Rimu. V Pijačenci so opustošili stanovanje poslanca Barbiellinija. Vse zato, da bodo delavci bolj vzljubili sedanjo vlado.

Radi svilenih nogavic...

V mestu Los Angeles v Ameriki so vse uradnice protestirale, ker so svilene nogavice podražile. Šle so v obhodu po mestu brez — nogavic. Obenem so sklenile, da ne bodo kupovale več nogavic, dokler ne bodo cene padle.

Minister predpisuje modo.

Minister za socialno skrbstvo v Jugoslaviji je ukazal, da morajo vse uradnice v njegovem ministrstvu nositi priprosto črno obleko z visokim ovratnikom. Menda bodo slične odredbe izdali tudi drugi ministri. Joj, trikrat prejoj, še lepe ne bodo več smele biti!

Na posodo.

Pravijo, da bo Italija najela v Ameriki posojilo v znesku 100 milijonov dolarjev. Ni ravno malo, obresti pa tudi ne!

Brez vlade.

Na Belgijskem že od začetka aprila ne morejo sestaviti vlade. Najmočnejši stranki: katoliška in socialdemokratska sta v zbornici enakomočni, v senatu prevladuje prva. Pri sestavi vlade sta torej navezani na manjše stranke, predvsem na liberalce. Doslej je kralj poskušal že skoro s politiki vseh struj, a nobenemu se ni posrečilo zbrati vlade. Zdaj bodo menda razpisali nove volitve, da pridejo ven iz večnih pogajanj med enakomočnimi strankami.

Baedecker.

Vsak kdor je videl kakega tujca, ki si je prišel ogledovat nove kraje, je opazil, da ima tujec v rokah rdeče vezano knjigo. To je slavni Baedecker, ki popisuje točno vse znamenitosti vsakega kraja, pa tudi po čem je prenočišče, koliko stane postrežek, koliko daš za kosilo itd. Mož, ki je prvi začel izdajati te kašipote »Baedeckerje« je že dni v starosti 81. let umrl. Njegovo ime Baedecker bo pa vedno živelo v onih knjižicah.

Uboge gospodinje!

Neka Američanka je s pomočjo pedometra (t. j. priprava za štetje korakov) izračunala, da prehodi gospodinja, ko pripravlja kosilo vsak dan po 8 kilometrov! To je nekako od Gorice do Ajševce. Zato zakonski možje, nikar ne sitarite, če bo kosilo po takem »potovanju« kaj pri-smojeno.

„Gliha vkup štrih.“

»Cremona nuova« glasilo glavnega fašistovskega tajnika je vsa iz sebe od veselja, da je zmagala v Nemčiji vojaška »pikelhauba«. Pravi, naj zdaj pogledajo vsi, ki radi govorijo o demokraciji, kaj je volja celega naroda; nemški narod, da je slušal svojo pamet in vest in to je prava demokracija.

Nenavadna stavka.

Na državni železnici v Tokiju na Japonskem ni hotelo ravnateljstvo povišati mezd železniškim delavcem. Ti so zagrozili s stavko. Nič! Naslednji dan so našli na tračnicah blizu postaje 50 mrtvih trupel, eno zraven drugega, vsa z odrezanimi glavami, kot protest proti ravnateljstvu. Do takih stavk pri nas gotovo ne bo prišlo.

Trden jetnik.

V Ankoni so spustili iz ječe 76 letnega kaznjenca, ki je bil obsojen na doživetno ječo radi ropanja. Kralj ga je pomilostil, ko je odsedel že 44 let. Obnašal se je vedno lepo in je pri trdnem zdravju. Je ves vesel, da je spet svoboden in pravi, da bo začel drugačno življenje.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: Mesto cvetja na grob dragi prijateljici g. Mariji Rutar daruje družina Komac L. 20; Gospodarska zadruga

v Reki pri Cerknem 50 L.; Gospodarska zadruga v Idriji ob Bači 50 L. Srčna hvala!

Za Alojzijeve: Na občnem zboru Kmetijskega društva v Biljah nabrali člani 25 L.; Gospodarska zadruga v Idriji ob Bači 50 L. Srčna hvala!

Mestne novice.

Šahovski klub v Gorici.

Pred kratkim se je ustanovil v Gorici šahovski klub, v katerem je tudi več Slovencev. Nekaj časa pred ustanovitvijo se je vršila med ljubitelji te plamenite igre tekma (turnej), katerega so se vdeležili tudi šahisti Slovencev. Med onimi, ki so odnesli pri tekmi častna darila, je bil na odličnem mestu znani goriški trgovec s kolesi in šivalnimi stroji g. Josip Kerševani p. d. »Pečka«.

Ne vozite prehitro!

Mestno županstvo je izdalo poseben odlok, kjer grozi s strogimi kaznimi vsem, ki vozijo po mestu, zlasti na križiščih ulic s preveliko naglico. Odslej naprej smejo zlasti avtomobili voziti le s hitrostjo 15 km na uro, sicer zapadejo strogi kazni.

Kruh je cenejši!

Ker je cena žitu in moki padla, je mestno županstvo znižalo tudi cene kruha od 4. maja t. l. dalje. Cene so: Navaden kruh v dolgih štrucah 1 kg po 1.80 lir; bel kruh v štrucah po 1 kg po 2.20 lir; bel kruh v štrucah po pol kg po 1.10 lir; mešan kruh s koruzno moko 1 kg po 1.80; kruhki (rogličji, korneti itd.), ki morajo imeti vsaj 50 gramov po 20 vin. kos. Peki morajo imeti cene na vidnem mestu!

Učiteljsko društvo za goriški okraj ima svoje običajno zborovanje v Trgovskem domu 7. maja t. l. ob 10 in

Kaj je novega na deželi?

Dornberg.

Po dolgi, mučni boleznici je umrl v nedeljo zvečer v goriškem sanatoriju g. Rihard Budin iz znane tukajšnje družine. V torek so ga pripeljali iz Gorice na domače pokopališče k zadnjemu počitku. Pogreba se je vdeležila ogromna množica domačinov in okoličanov. Blagi pokojnik si je nakopal bolezen v letih vojne in je moral radi nje mnogo pretrpeti. Naj mu bo lahka domača zemlja! Spoštovani družini naše sožalje!

Slap pri Vipavi.

Dne 28. aprila nam je smrt nenadno ugrabila 18letnega mladeniča, vnetega društvenika Maksimilijana Trošta. Sicer je že prej nekaj časa bolehal, a še dan pred smrtjo smo ga videli korajžnega in veselega na vasi, zato ni nihče slutil, da ga bo smrt tako hitro ugrabila. V sredo popoldne je imel veličasten pogreb, čeprav je bil delavnik. Društveniki so se pogreba udeležili polnoštevilno. Z zastavo, kateri je bil pokojni do zadnjega zvest, so spremljali tovariša na zadnji poti, pevci pod vodstvom g.čne Justin pa so mu zapeli tri ganljive žalostinke. V imenu društva se je v kratkih besedah poslovil od pokojnika L. Furlan; pri odprtem grobu mu je govoril v slovo tudi čg. J. Pišot. Vsem navzočim so zarosle oči, ko je govornik opisaval življenje in vrline blagega mladeniča ter pozival prisotne, naj ga posnemajo. In res! Pokojni nam je bil vedno vzgled mirnega, požrtvovalnega in blagega mladeniča, spoštovali so ga vsi; to je pokazal tudi njegov pogreb. A sedaj ga ni več med nami — odšel je po plačilo tja v boljšo domovino. Dragi Maks! Spavaj mirno v Bogu, nasvidenje nad zvezdami! Užaloščeni družini naše sožalje.

Goče.

Ker mnogi radi slabega vremena niso mogli priti 26. aprila na Goče k prireditvi Kat. sl. izobr. društva »Nanosa«, se bo ista ponovila v nedeljo 10. maja ob 3. uri popoldne v pokritem prostoru g. Kebeta. Ves program

pol. — Posebno zanimivo bo predavanje o zgodovinskih vzrokih razsula rimskega imperija. Pridite vse in vsi!

Odbor.

* »V sredi je votel, okrog ga nič ni!« Vsak ve, da je to strah. In ravno tega so pred kakimi petimi dnevi iskali po Gorici in bližnji okolici. Nekje za Gradom je švignila v zrak plava raketa; brž so drvela »očesa postave« pogledat, če ni to tisti strah. Komaj se »očesa« uverijo, da ni tukaj nič, pa počti tam nekje za Pevmo. »Strah« je — streljal. Še bolj je »strah« plašil po Podgori. »Očesa« so kar iz Gorice videla, kako je obesil na nek koštanj ob cesti dve — rdeči zastavi. Nazadnje se je pa obojim: »strahu« in »očesom« zdelo zadosti slednji so po mestu in v okolici še polovili nekaj desetih ljudi, ker so trdili, da je strah votel in ga v sredi nič ni, potem so pa šli lepo spat.

Prosветna zveza.

Baško prosv. okrožje

ima sejo ožjega odbora okrožja dne 10. maja v prostorih »Narodne čitalnice« v Podmencu. Seja se bo vršila takoj po sv. maši.

„Tihotapec“ v Mirnu.

To lepo, po Jurčičevi povesti dramatisirano ljudsko igro, vprizori v nedeljo 10. maja ob 3. uri popoldne dramatični odsek »Slov. izobraževalnega društva« v Mirnu.

Ker je znano, da se je občinstvo od prireditve v Mirnu vselej vračalo z zadovoljstvom, priporočamo, da se tudi sedaj vdeležite v obilnem številu te prireditve. — Vešči igralci jamčijo, da bo zadovoljni in očarano. — Vprizoritve ne bodo ponovili, kot je bilo to navadno, zato ne zamudite v nedeljo prilike!

»Razvaline življenja« in burko »Vse naše« ter pevske točke so igralci in pevci prav dobro izvajali. Na svidenje 10. maja!

Grahovo.

Gospod Mihael Kleč nas prosi, da objavimo sledeče: On je prevzel vodstvo gasilnega društva šele 1. februarja t. l., torej pred tremi meseci. Zato ni pravilna trditev, da se pod njegovim načelovanjem že 6 mesecev niso vršile vaje omenjenega društva, kakor pravi dopisnik v številki 34. »G. Stra«, ampak kvečjemu tri mesece. Sicer pa ni bila navada prirejanj v zimskem času gasilnih vaj.

Čepovan.

Iz Čepovana se le malo kaj sliši. Največ se govori o njem, ko gredo skozi vas smučarji, ki se hodijo sankat na Lazno. Kako je pri nas? Spi-mo spanje pravičnega. Nikdo se ne zgane. O kakem društvu ni govora. Ljudje nimajo več pravega veselja. Naša požarna bramba, škoda, da je tako razcepana. Škoda za gas. orodje, kar ga je še ostalo. Ali naj se ga pusti, da tudi ono čaka boljših časov? Gasilni dom, ali naj se tudi njega pusti, da razpade popolnoma? Tisti, ki imate te stvari v rokah, zganite se vsi ljudje so z vami. Res, da ima vsak dosti dela in skrbi, pa v slogi je moč.

— Pričakujemo obč. volitve. Mogoče, da bo nam kaj odleglo. Živimo v času, ko se nam dajajo doklade vrh doklad za naš vsakdanji priboljšek. Še to, da ne pozabimo. Imamo tudi nekega zdravnika (mazača). Prišel je iz Lokovca. Pravi, da se razume na zdravilstvo; kako da zdravi in da sme zdraviti in kje se je učil medicine, to nam ne gre v glavo. Da bi mi to preštudirali se mi zdi, da smo prešibke pameti. Dalo bi se še pisati, pa drugič še kaj, ako nam g. urednik ne vrže v koš tega dopisa.

Kojsko.

(Inženir Adami odlikovan).

Tukajšnji načelnik vzpostavitvene-ga urada, inženir G. B. Adami je prejel cerkveno odlikovanje »Pro Eccle-

sia et Pontifice». To odlikovanje je ustanovil l. 1888. papež Leon XIII. za zasluge »za cerkev in za papeža«. Naš odlikovanec si ga je zaslužil primeroma mlad. Podjeljeno mu je sedaj, ko se bliža dan njegove poroke tam v njegovem rojstnem kraju Artegna nad Vidmom. Pripel mu je papeški križec dne 30. aprila o priliki pastoralne konference briške duhovščine naš novi dekan F. Marinig. Brez zunanjih slovesnosti, v nizki sobici vedrjanskega farovža, med nekaj duhovniki! A že je znano po vseh Brdih in odobravano od vsega briškega ljudstva, ki dobro ve, da je zlasti *zastopnik neumorno delavnega inženirja Adamija, če so hrami božji v teh lepih naših Brdih že skoro vsi popravljeni*, kakor še nikjer v deželi. Seveda so odlikovancu posebno hvaležni še duhovniki, katerim je on pri zamotanih vprašanjih vzpostavil cerkva zmiraj bil ljubezniv pomočnik, svetovavec in vodnik. V svojem govoru je rekel odlikovanec, da odlikovanja ni vreden. Mi Brici pa vemo, da ga je. In da ga je res vreden, vedo enako in so že pred nami vedeli njegovi ožji rojaki, katere je zastopal v videmskem deželnem svetu, in kateri se bodo tega odlikovanja z nami vred veselili. Ker so nam znane zasluge inženirja Adamija za *krščansko časopisje*, naj bodo naše čestitke tu v listu toliko pristržneje!

Njegovo navdušenje za vse dobro, odlične lastnosti uma in srca, so porok, da si bo inženir Adami *tudi naprej ohranil geslo: pro Ecclesia et Pontifice — za cerkev in papeža*.

Iz Kreda.

Dne 30. aprila je umrl v Kredu g. Jakob Lovrenčič, oče pisatelja dr. J. Joža Lovrenčiča. Zapustil nas je mož, kremen v značaju, res pristni slovenski poštenjak, kakoršnih med mlajšimi iščemo s težavo. Bil je prvi predsednik našega izobr. društva, ki se je ustanovilo v letu 1909. Bil je mož miren, trezen, in duhovit v svojih mislih, kratkoma mož. kakoršnih žal vedno bolj pogrešamo. Bog ga poplačaj za njegovo vzor-življenje! Žalujemo izrekamo pa svoje globoko sožalje.

Zaprl so dve sestri Rob iz Robiča radi razpečavanja ponarejenih 500 lirskih bankovcev. Imeli sta dosledno zveze z vsakovrstnimi — negotovimi ljudmi iz južnih krajev, in tako tudi prišli v ta pomilovanja vredni položaj. Pošteno življenje človeka nikdar ne dovede do takšnega koraka. Napuh in pohlep po denarju se pa sam kaznuje.

Vipava.

Tako je, kjer vstaja stari »liberalizem«. Pred komaj šestimi meseci smo tudi v Vipavi obnovili svoje kat. slov. izobr. društvo h kateremu je pristopilo tudi več mladih fantov. Zelo žalostno pa je, da so njihovi stariši do večini prav hudi »liberalci«. Oni grde in mažejo z vso silo naše ubogo društvo. Svoim sinovom pa prepovedujejo hoditi k poučnim večerom itd., češ kaj boste hodili tja saj je samo za pobožne »Marijine device in tretjerednike«. Poleg tega pa še pravijo da je boljše iti v gostilno in zapiti tisti denar namesto plačati članarino; »saj ti da vendar nekaj moči kozarec vina, od članarine pa nimaš ničesar«, tako govore nespametni starši. Ker pa nekateri še niso hoteli izstopiti iz društva, ker so spoznali, da je prepotrebno, se je pripečilo, da je dal oče enemu teh sinov 10 lir, če izstopi in še druge nagovarja za to. Je mar lepše videti, da mladi fantje zahajajo po gostilnah, kjer se nauče samo grdega preklinjevanja in kvantanja? Bog nam daj malo takih staršev, ki branijo svojim otrokom v katoliške organizacije, katere so v teh resnih časih nujno potrebne!

Vojsčica.

Pri nas se včasih tudi kaka smešna pripeti. Pred par dnevi smo imeli ples. Ravno ko je bombardon najbolj krepko pihal, se je udril oder. Ljudje so pravili, da gredo v pekel. Drug

smešen prizor sta pa kazali dve »punči« iz Lipe. Vrteli sta se po plesišču, da je izgledalo, kot da plešeta dva solnčnika z debelim držajem.

Resnost, resnost, mladina, in v poštena prosvetna društva!

Novaki.

Prosvetno društvo v Novakih priredi v nedeljo 11. t. m. v prostorih g. Bizjaka veselico s sledečim sporedom: Adda Negri: Primavera, deklamacija. Janez Jalen: Srenja, drama v štirih dejanjih. J. Žirovnik: Večernica, narodna. Anton Foerster: Vse mine, narodna. Ivan Ocvirk: Tam na vrtni gredi. Ivan Ocvirk: Eno samo tiho rožo. Po veselici bo šaljiva pošta in prosta zabava. Sosednja društva so vliudno vabljena. K obilni udeležbi vabi odbor.

Iz Črniča.

(»Narodni« delavec.)

V Črničah je neki dr. Jasnič, ki je eni ali drugi vdovi napravil prošnjo za priznanje inv. pokojnine. Ko so prejeli denar je od vdov in invalidov zahteval po 200 do 300 lir. Sirote so mu denar tudi dale. Neki osebi, ki mu ni mogla dati več kot 150 lir, je naročil popravo čevljev. Ljudem je ta mož tudi pripovedal, da bi lahko od njih zahteval plačilo 600 lir.

Temnica.

(»Liko«.)

Pretečeni teden so pripeljali za našo še ne dozidano cerkev kip sv. Petra. Naš župan je ves udarjen na »likofe«. Zdelo se mu je prav in potrebno, če je tudi ob tej priliki kaj takega. Pošlje po hišah tri može pobirat vino, jajca, denar itd., da se primerno prslavi dogodek. Ljudje so že mrmrali; za cerkev že dajo, ne pa za brezpotrebne »likofe«. Drugi dan 2. maja je povabil župan v gostilno svoje goste. Ko so se nasitili in pregnali žejo, so šli po harmoniko. Pa tudi to še ni bilo zadosti. Ob koncu so se začeli še klofutati. Podžupan iz Novela in en staršina sta jih precej nesla domov. Zvečer okoli 10. ure so pa še enkrat začeli. Znova se vname tepež, da jo je eden tako skupil, da ne bo cel mesec za delo. — Mislimo, da taki »likofi« pri zidanju svetišča niso nič kaj primerni. Naj bo ob koncu, ko bo delo končano, ne pa kadar se komu zljubi malo »zabave«.

Iz Velikih Žabelj.

Mnogo časa je že preteklo, odkar je prinesla »Straža« zadnjo vest iz naše vasi. Sicer pa vlada pri nas res popolna enoličnost. Društveno življenje dremlje, toda upamo, da se bo v kratkem poživilo. Na tem mestu bodi izrečena tudi vsa čast našim fantom, ker se zavedajo kritičnih časov, v katerih živimo ter so popolnoma odjenjali od plesne norosti. Je sicer par kokodakarjev, ki agitirajo za ples, pa jih menda nobeden ne posluša. Fantje! le tako naprej, ne plesa, ne zapravljanja in popivanja, ampak izobraževalnega dela za vero, dom in narod. Še nekaj sem se namenil da povem: o obnašanju mladine v cerkvi. Kar se godi na cerkvenem koru in na stopnicah, to že ne spada več v hišo molitve. Kje je vendar cerkveno oskrbnštvo, da stvari temeljito ne očisti. Na koru bodo menda začeli karte igrati. Sedaj so si napravili nov klop in sicer z imeni, priimki in h. štev. Pevci morajo stati pa v gneči. Za koga je kor napravljen? Želimo, da se naredi red ter očisti kor in stopnice. Na stopnicah je v tem oziru še slabše, ker se fantiči petnaestih do dvajsetih let čudijo čipkam deklet pevk, in jih ovirajo, da ne morejo na kor, ako so malo prepozne. Upam, da se razmere temeljito izboljšajo; drugače se vidimo v eni prihodnjih števil imenoma!

Opazovalec.

Šmarje.

Po dolgem kolebanju med življenjem in smrtjo si je »Gospodarska zadruga v Šmarjah« priborila skromno življenje, ki je bilo nešteto krat ogroženo od njene ustanove dalje. Razumljivo, ako ji strežejo po življe-

nju trgovci, katerim so zadruga trn v peti, ali žalostno je dejstvo, da so ji nasprotovali tudi taki ljudje, kateri se nočejo zavedati, da uživajo sado-ve zadrug, da so zadruga one ustanove, katere ščitijo kmeta pred trgovskim oderuštvo. Mlad je sicer pregovor ki pravi: v zadrugištvu je moč ali velevažen za vsakogar, ki noče biti žrtev trgovskih spekulantov. Vsakega kmeta in delavca dolžnost je: biti član zadruge! Vendar samo to ne zadostuje, ampak mora tudi kaj žrtvovati za obstoj in dober napredek zadruga. Mnogo je onih, ki še danes nimajo zmislja za takovažno ustanovo in ga tudi ne morejo imeti, ker se v tem oziru nič ne zanimajo. Komur leži na srcu napredek zadrugištvu in se zanima za zadruga delovanja, naj pride k rednemu občnemu zboru »Gospodarske zadruga v Šmarjah«, ki se bo vršil dne 10. maja ob 3. uri pop., kjer bo razen poročil o delovanju zadruga tudi predavanje o zadrugištvu. Predavanje bo imel strokovnjak od »Zadruga zveze« iz Gorice.

Tukajšnje bralno in pevsko društvo bode priredilo dne 21. maja t. l. veselico v proslavo 25 letnice svojega delovanja. Prosijo se bratska društva da vzamejo to vpoštev, da bi ne prirejala isti dan v bližini svojih prirediteljev. Spored se objavi prihodnjič.

Iz Srpenice.

Objavljamo nekoliko daljši dopis iz Srpenice, da vidijo zlasti naši bratci, člani Prosvetne zveze, kakih sredstev se poslužujejo njeni nasprotniki pri njih razkolniškem delu med našimi izobraževalnimi društvi.

PO NJIH SADU JIH BOSTE SPOZNALI.

Pod tem naslovom in pod patronanco Z. P. D., se pere in grize okoli sebe gospod Dolfe, nepravilno izvoljeni predsednik društva »Stol« na Srpenici, kateremu ne bi odgovarjal, kakor mu nisem na njegove zlobne in neumne napade v vseh onih časopisih, kateri so mu dali prostor iz gole sloge in edinosti, ako bi ne šlo za ugotovitev resnice. Da bode javnost vedela o neresničnosti vsebine njegovega dopisa, ki ga je priobčil v Edinosti št. 99., pojasnim, kako je prišel gosp. Dolfi do predsedniškega mesta, kako je deloval za slovo v društvu in na kak način se je društvo včlanilo v Z. P. D.

Kot predsednik društva sem bil odločno proti temu, da se prirejajo v imenu društva javni plesi; to ni bilo gosp. Dolfetu in nekaterim članom po volji, zato so iztuhali, da bode treba predsednika vreči in sicer pri enem takih občnih zborov, ko njega ne bode zraven. Ta prilika se je kmalu ponudila in sicer za božične praznike l. 1923, ko sem šel za štiri dni k svoji družini. Takoj ko je zvedel gosp. Dolfe o mojem odhodu, je kar on s pomočjo in podporo nekaterih članov sklical občni zbor za dan 23. decembra; objavlo s katero je bil sklican občni zbor je nesel v podpis društvenemu tajniku, kateri pa jo ni hotel podpisati češ, da mora biti prej podpisana od predsednika; on pa mu je zatrjeval, da ima od mene dovoljenje. Odbor in člani so bili uverjeni, da je zadeva v redu, zato se je vršil napovedani občni zbor že prihodnjo nedeljo na katerem je bil izvoljen za predsednika naš dični Dolfe. Ko sem se vrnil domov sem po nekaj dnevih izvedel, da se je vršil občni zbor v moji odsotnosti. Proti izvolitvi novega društvenega predsednika nisem ugovarjal, pač pa sem ožigosal predsednika o nepravilnem sklicanju občnega zbora. Medtem ko sem jaz ostal še član društva, je mnogo drugih odstopilo kljub temu, da sem jim prigovarjal naj ostanejo, ker ne gre kdo je predsednik in da bi tudi jaz ne mogel v nadalje prevzeti tega mesta radi preobitega posla. Ko pa sem kasneje uvidel, da društvo ne odgovarja vsem onim namenom za katere je bilo vstanovljeno, sem naznanil predsedniku svoj izstop.

Tudi kot nečlan sem društvo podpiral, ter ga branil pred napadi. Nisem se vtikal v njegovo delovanje še manj pa hujskal proti njemu in delal razdor med člani. Ako mi more kaj takega dokazati naš resnicoljubni Dolfi, sem pripravljen mu dati cel tisočak. Toraj na lov za lepe denarce! Ako je njemu »Goriška straža« očitala, da dela razdor v društvu mu ni delala nobene krivice pač pa povedala golo resnico, kar v naslednjem dokažem: Leta 1922, dne 17. decembra je sklenil občni zbor enoglasno da se društvo včlani v Prosvetno zvezo in ko je prevzel l. 1923, on predsedstvo mu je odbor naložil, da izvede sklep občnega zbora iz l. 1922. Dne 17. januarja 1924. je pri odborovi seji naznanil odboru, da je društvo včlanil pri Prosvetni zvezi. Po tej izjavi so bili vsi društveniki prepričani, da je društvo včlanjeno kakor je bilo sklenjeno in kakor je predsednik poročal. Za nekaj časa potem je prejelo društvo od Z. P. D. poziv naj se vdeleži društvo po zastopnikih občnega zbora. Gosp. Dolfi je sklical odborovo sejo, da določi za to dva člana. Ko je stavil ta predlog odboru, se je ta začudil čemu pošiljati zastopnike na občni zbor Z. P. D., ko je vendar društvo včlanjeno pri P. Z., kakor je on sam sporočil pri odborovi seji dne 17. januarja. Tedaj pa ni mogel več skrivati svojega početja in je moral priznati, da je društvo včlanil pri Z. P. D., ta svoj čin je zagovarjal s tem, da je Z. P. D. boljše. Ker pa je odbor odločno nastopil proti njemu radi kršitve sklepov občnega zbora se je jecljajoč izgovarjal »Jaz nisem vedel kje ima P. Z. svoj sedež in ko sem vprašal po njem so me poslali k Z. P. D.« Občni zbor, ki se je vršil 21. decembra 1924., je sklenil, da se naprosi Prosvetna zveza za enega predavatelja. Predno pa je društvo to izvršilo, se je ponudil z dopisom od 16. januarja 1925. gospod Jelinčič (bratranec predsednikov) da pride predavati v društvo dne 18. istega meseca. (Na katero vabilo se ne ve?) Omenjeni dan je res prišel in tudi predaval v društveni dvorani kakim 10. članom in nekaj drugim nečlanom, ki so pa po kratkem poslušanju odhajali. Za to predavanje ni vladalo nobeno zanimanje, kljub temu, da je dal predsednik oklicati pred cerkvijo.

Na veliko soboto sta prejela predsednik in podpredsednik naznanilo, da pride na belo nedeljo predavati v društvo predavatelj Prosvetne zveze. Gospod Dolfi pa se je čutil tako močnega, da je kar na svojo pest predavanje odklonil, ne da bi obvestil društveni odbor. P. Z. je odklonitev sporočila podpredsedniku, kateri je sklical ostali odbor na posvetovanje in sklenil, da naj podpredsednik v imenu odbora povabi predavatelja P. Z. za napovedano belo nedeljo. To je resnica! ne pa ono kar kvasi Dolfi v »Edinosti«.

Občni zbor je sklenil leta 1923., da se društvo naroči na »Naš čolnič«, gospod predsednik pa je tihoma zavrnil vse izvide, ki so bili poslani na ogled, odboru pa *tagal*, da uradništvo ne pošilja lista kljub temu, da ga je naročil in že tudi po njem reklamiral. Ko sem bil še jaz predsednik, je bilo društvo naročeno tudi na »Slo-

Pozor!
Naša zavarovalnica
„L'UNION“

— Gorica —
se je preselila s svojim
uradom
v Via Barzellini št. 2
I nadstropje.

venski narod. Ko pa je bil »Slovenec« brezplačno na razpolago, sta ga s tajnikom vrgla iz društvene dvorane (vse radi ljube slege in edinosti).

Laž je trditev v njegovem dopisu, da je predavatelj P. Z. dal sam znamenje za ploskanje in da je napadel ob koncu Z. P. D. To je slišal in videl najbrže samo oni, ki se je naučil na vsako gesto z roko že salutirati. Če je imel gosp. Dolfi kaj poguma zakaj se ni udeležil predavanja, kjer bi imel dovolj prilike ugovarjati; tega seveda ni storil, ker se je bal razkrinkanja pred javnostjo in obračuna s člani društva. Podpredsednik je pred predavanjem pojasnil navzočim, da predsednik ni vršil sklepov občnega zbora, niti onih odbora. Ako se je s to izjavo delala predsedniku krivica, čemu ni oporekal tajnik, ki je edini javni pristaš njegov?

Pozivam gospoda Dolfeta, da pove kdo so oni (par) pristaši, katere hujškam? Morda misli one, ki hočejo, da se društvo včlani v P. Z. Če misli te, potem hujškam vse razum njega in pa še enega, ker so vsi glasovali za pristop že pri dveh občnih zboreh. Slednjič povem na ušesa obema nasprotnikom krščanske misli, da se nisem dosedaj vtikal v društvene zadeve, da pa bom skrbel odslej, da se uveljavijo sklepi občnega zbora in odbora četudi bode moral gospod predsednik sčrčati raz njemu tako priljubljene prestola. Ako bode še naprej z lažmi polnil kake časopise, bomo tudi mi poskrbeli, da se ugotovi resnica. **A. Trebše, bivši predsednik.**

Sledi izjava večine društvenega odbora.

IZJAVA.

Podpisani odborniki društva »Stol« potrjujemo, da so vsi podatki navedeni v dopisu bivšega predsednika gosp. Antona Trebše zadevajoč delovanje sedanjega predsednika gosp. Adolfa Trebše resnični, ker so povzeti iz zapisnikov sej občnega zbora in odbora ter po drugih dopisih in ustmenih izjavah. Nadalje izjavljamo, da obsojamo vse grde napade in neresnična poročila ki jih je sedanjí predsednik priobčil v »Edinosti« št. 99 proti Prosvetni zvezi, z izjavo, da ni društveni odbor s tem dopisom v nikaki zvezi. — **Trebše Anton, podpredsednik, Franc Trebše, org. in odbornik, Anton Braz, odbornik, Ivanka Trebše, odbornica.**

Pripomba uredništva. Kakor smo zvedeli naknadno in ker nečemo delati nikake krivice, popravljamo dopis z dne 2. maja t. l. v toliko: Tajnik Z. P. D. je imel predavanje ob 2. uri pop., in ne, kot je bilo pisano predpoldne. O »zaslugah« g. Dolfeta Trebšeta pa: posodil je društvu 300 lir iz svojega žepa, ker ni drugače pomagal pri društvenem odru. — S tem je končno natančno pojasnjen pričetek in konec razkola v prosvetnem društvu v Srpenci.

TRŽNE CENE V GORICI.

Česnik kg L. 10—12; šparglji L. 4—5; brokoli L. 1.20—1.40; kisle zelje L. 1.40—1.60; korenje L. —.40 do —.60; čebula L. 1.40—1.60; fižol navaden L. 2.00—2.40; koks L. 2.80 do 3.—; solata L. 1.20—2.00; krompir L. —.70 do —.90; grah svež L. 1.60 do 3.—; kisle repa L. 1.00—1.40; radič L. 2.00—4.00; špinača L. —.60 do —.80; vrzote L. 1.00—1.60; limoni kos L. —.15 do —.20; jabolka kg L. 1.80 do 3.—; orehi L. 4.00—5.80; suhe češplje L. 5.00—7.00; maslo L. 17.— do 19.—; mleko l L. 1.00—1.20; jajca L. —.45 do —.50; seno q L. 22—24; slama L. 23—25.

Primarij kirurg

Dr. Lojze Sussig, prej asistent na dunajski vseučilišni kliniki profesorja Hohenegga sprejema vsak delavnik od 2-3 ure popoldne Corso Verdi 21-II, telefon šte. 196.

Izredni občni zbor Gospodarskega društva v Renčah

se bo vršil

dne 24. t. m. ob 3. uri popoldne
— v društvenih prostorih. —

Dnevni red:

1. Sprememba pravil.
 2. Raznoterosti.
- Odbor.

Redni občni zbor Kmečke posojilnice v Števerjanu

r. z. z. n. z.

se bo vršil 17. maja 1925 ob 3 $\frac{1}{2}$ uri
v Dvoru

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
 2. Čitanje revizijskega poročila.
 3. Odobritev računa za 1924.
 4. Volitev načelstva in nadzorstva.
 5. Slučajnosti.
- Odbor.

Občni zbor

podpisane zadruge se bo vršil v nedeljo, dne 10. maja 1925. ob 2. uri popoldne v prostoru g. Pavla Obida z dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Računski zaključki za pretekla poslovna leta. 4. Volitev načelstva. 5. Volitev nadzorstva. 6. Čitanje revizijskega poročila. 7. Raznoterosti. Ako bi ob določeni uri občni zbor ne bil sklepčen, se še isti dan vrši občni zbor, ki sme brezpogojno sklepati. — K občnemu zboru so vljudno vabljeni vsi člani zadruge.

Kmetska posojilnica v Cerknem, registr. zadruga z neomejeno zavezo.

Občni zbor

„Ljudske hranilnice in posojilnice“
v Nabrežini

se bo vršil dne 17. maja t. l. ob 4. pop.
v farovžu z dnevnim redom:

1. Sprememba pravil.
 2. Potrjenje letnega računa 1924.
 3. Izvolitev načelstva.
 4. Izvolitev nadzorstva.
 5. Slučajnosti.
- Odbor

V A B I L O

k rednemu občnemu zboru »Ljudske posojilnice« v Cerknem, kateri se bo vršil v nedeljo dne 17. t. m. ob 2. uri popoldan v zadrugi pisarni. (Gospodarski dom).

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
 2. Potrditev rač. sklepa za upr. l. 1924.
 3. Čitanje revizijskega poročila.
 4. Volitev nadzorstva.
 5. Slučajnosti.
- ODBOR.

HIŠA Z ZEMLJIŠČEM je na prodaj na Lokvah št. 23 pri Trnovem. Hiša ima lepo lego na cesti. Več pove uprava lista.

NAZNANJAMO, da smo na novo otvorili staro-znano gostilno, prej »Pri Lizi«, Via Cappuzzini št. 2, sedaj Levpušček.

IZGUBIL SE JE dne 25. pret. m. 12 letni Skok Ciril iz Pevme. Kdor bi vedel zanj, naj sporoči očetu Skoku Josipu v Pevmi 195. Stroški se mu povrnejo.

ZGUBLJENO. Neka oseba je zgubila 30. aprila t. l. zvečer okoli 7. ure zlato uro z dvojnimi pokrovom, zlato verižico z obeskom za slike in lepim briljantom v sredini. Pošten najditelj je naprošen, da odda vodstvu garage »Fiat«, kjer dobi bogato nagrado.

IŠČEM NUJNO dva poštena, zdrava in popolnoma izurjena krojaška pomočnika za trajno delo. Ivan Keržel, krojačnica, Ajdovščina.

ZAHVALA

Vsem, ki so nam ob težki izgubi nepozabnega sina, brata

RIHARDA BUDINA,

UČITELJIŠČNIKA

izkazali resnično sočutje, izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujemo preč. duhovščini, učiteljstvu, sorodnikom, prijateljem, pevcem, domačemu ljudstvu, vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti. Pogreb pokojnika se je vršil včeraj iz goriškega sanatorija na domače pokopališče v Zalošče.

Zalošče - Dornberg, 6. maja 1925.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Vsem, ki so sočustvovali z nami ob nenadni britki izgubi dragega nam sina

Maksimiljana

izrekamo tem potom najpriskrenejšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo čg. župniku, pevcem in gdčni Justin za ganljivo petje, »Slov. izobr. društvu«, darovalcem vencev, sorodnikom, znancem in prijateljem ter vsem, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je blagemu pokojniku tako lepo izkazala zadnja čast.

Slap, pri Vipavi, dne 1. maja 1925.

Žalujoča družina Trošt.

Valuta.

Dne 5. maja si dobil:

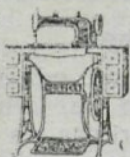
za 100 franc. frankov	127.50 do 127.75	Lir
za 100 belg. frankov	122.50 do 124.50	Lir
za 100 švic. frankov	470.— do 472.—	Lir
za 100 češ.-slov. kron	72.— do 72.50	Lir
za 100 dinarjev	39.15 do 39.45	Lir
za 1 šterling	117.95 do 118.16	Lir
za 1 dolar	24.27 do 24.37	Lir
za 1 zlato marko	5.75 do 5.80	Lir
za 100 avst. kron	0.0340 do 0.0348	Lir

Beneške obligacije.

Dne 5. maja: Srednji kurs L. 79.05, v Trstu 79.00; v Milanu 78.75, v Rimu 79.60 L.

Gostilna in trgovina

ob prometni glavni cesti v predmestju Ljubljane z enonadstropno hišo, gospodarskim poslopjem in gostilniškim vrtom se z opravo vred prodaja. Cela hiša takoj prosta. Cena 140.000 lir. Staroznana gostilna, lepa lega, ugodna prilika za dobro eksistenco. Vprašati pri gospodarski pisarni Tribuč, Ljubljana - Glince.

„Mundlos“ šivalni stroji
„Göricke“ dvokolesa — — —
belgijske puške se vdobe le pri
Josipu Kerševaniju-Gorica

Piazza Cavour št. 9
Mehanična delavnica, Piazza Cavour šte. 5.

Cassa di risparmio

unita al Monte di Pietà di Gorizia
di fondazione Conte Thurn - - -

Goriški mont

(Hranilnica)

Ustanovljen 1831

Sedež Via Carducci 2

Operacije zavoda.

Hranilne vloge in vloge na tekoči račun. — Posojila na nepremičnine z eno zapadno dobo, s plačilom na obroke in z amortizacijo (obrestna mera 6%). — Tekoči računi z jamstvom na vknjižbe, menice in vrednostne papirje. — Posojila občinam in javno priznanim korporacijam. — Predujmi in posojila na vrednostne listine. — Nakup vrednostnih listin ter v tekočem polulete zapadlih odrezkov. — Eskomptovanje in reeskomptovanje menic (obrestna mera 7%). — Brezplačno izdavanje nakazil na „Banca d'Italia“ in na „Istituto di Credito delle Casse di Risparmio Italiane v Rimu.“ — Navadna hramba ter uprava vrednot. — Sodni pologi.